

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 240

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 aprilie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 349 din 19 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 și ale art. 54 alin. 2 din Codul familiei	2-4	304. — Hotărâre pentru modificarea anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 29/2002 privind acordarea unor ajutoare copiilor protejați în centrele de plasament publice, celor dați în plasament la asistenți maternali profesioniști și celor care au fost reintegrați în familii cu venituri mici	10-13
— Opinie separată	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Opinie concordantă	6-7	65/272. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al ministrului apelor și protecției mediului privind elaborarea și reactualizarea planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul	14
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
302. — Hotărâre privind transferul pachetului majoritar de acțiuni al Societății Comerciale „Solceta” — S.A. Ștei în proprietatea privată a orașului Ștei, județul Bihor	7	ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
303. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002 privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea datoriei publice	8-9	31. — Decizie pentru retragerea unor licențe de emisie	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 19 decembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 și ale art. 54 alin. 2 din Codul familiei

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și 54 din Codul familiei, excepție ridicată de Letiția Juletecan, în nume propriu și în numele fiicei sale minore, Czako Maria Livia, în Dosarul nr. 3.042/2001 al Judecătoriei Alba Iulia.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 decembrie 2001, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 19 decembrie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.042/2001, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și 54 din Codul familiei**, excepție ridicată de Letiția Juletecan, în nume propriu și în numele fiicei sale minore, Czako Maria Livia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— art. 16 alin. (1) și (2), prin crearea unei discriminări, pe planul drepturilor procesuale, între soțul mamei, respectiv mamă și copil;

— art. 26 alin. (2), deoarece „copilul rezultat din afara căsătoriei... este împiedicat să promoveze o acțiune prin care să dispună asupra constatării filiației sale firești“;

— art. 44 alin. (1), care consființește egalitatea între soți „prin aceea că numai soțul poate tăgădui paternitatea, deși acesta este egal în drepturi cu soția“;

— art. 45 alin. (1), întrucât copilul este lipsit de posibilitatea de a răsturna prezumția legală de paternitate, punând de acord situația de drept cu cea reală.

Judecătoria Alba Iulia, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este întemeiată. Se arată în acest sens că, în reglementarea actuală, „persoana cea mai interesată în stabilirea statutului său și a filiației, copilul, nu are dreptul să

pornească o asemenea acțiune“, iar „art. 54 din Codul familiei înfrânge principiul egalității soților în familie, dând dreptul doar unuia dintre soți să promoveze un anumit tip de acțiune, respectiv acțiunea în tăgăda paternității“. Se mai arată că, deși intenția legiuitorului, în cazul stabilirii acestei prezumții, a fost de a proteja copilul, „minorul trebuie să aibă dreptul de a-și pune în concordanță situația reală cu cea de drept“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată numai în ceea ce privește dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei. Se arată în acest sens că „este necesară intervenția legiuitorului... pentru a se da o altă reglementare acțiunii în tăgăda paternității, care să fie în acord cu dreptul la respectarea vieții familiale și private, precum și cu egalitatea între soți“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin încheierea instanței de judecată Curtea a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și 54 din Codul familiei, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 53: „Copilul născut în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei.

Copilul născut după desfacerea, declararea nulității sau anularea căsătoriei are ca tată pe fostul soț al mamei, dacă a fost conceput în timpul căsătoriei și nașterea sa a avut loc înainte ca mama să fi intrat într-o nouă căsătorie.

Dispozițiile art. 51 sunt aplicabile și situațiilor prevăzute în prezentul articol.“;

— Art. 54: „*Paternitatea poate fi tăgăduită, dacă este cu neputință ca soțul mamei să fie tatăl copilului.*”

Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită numai de soț; moștenitorii acestuia pot continua acțiunea pornită de el.

Dacă soțul este pus sub interdicție, acțiunea va putea fi pornită de tutore, însă numai cu încuviințarea autorității tutelare. În toate cazurile, mama copilului va fi citată.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), privind egalitatea în drepturi, art. 26, referitor la viața intimă, familială și privată, art. 44 alin. (1), privind familia, și art. 45 alin. (1), privind protecția copiilor și a tinerilor. Aceste texte constituționale au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.“*;

— Art. 26: „(1) *Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*

(2) *Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.“*;

— Art. 44 alin. (1): „*Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.“*;

— Art. 45 alin. (1): „*Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea cererii prin care a fost ridicată excepția, autorul acesteia contestă constituționalitatea prevederilor art. 53 și ale art. 54 alin. 2 din Codul familiei.

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 53 din Codul familiei, în sensul că acest text ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

În jurisprudența sa Curtea a decis în mod constant că principiul egalității implică un tratament juridic egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale.

Întrucât însă nu s-ar putea susține existența unei egalități între soțul mamei și ceilalți bărbați, din punctul de vedere care aici interesează, instituirea prezumției de paternitate în favoarea primului nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Totodată Curtea constată că instituirea acestei prezumții are puternice și incontestabile rațiuni în ideea de protecție a ordinii publice și a bunelor moravuri, ceea ce face ca prevederile art. 53 din Codul familiei să nu contravină nici dispozițiilor art. 26 din Constituție.

De asemenea, Curtea constată că prevederile art. 53 din Codul familiei nu încalcă în nici un mod dispozițiile art. 44 alin. (1) și ale art. 45 alin. (1) din Constituție, ci, dimpotrivă, constituie un adevărat reflex al lor, prezumția pe care o instituie dând expresie, în mod adecvat, principiilor constituționale consacrate de acestea.

Din cele arătate rezultă că excepția de neconstituționalitate a art. 53 din Codul familiei este nefondată și urmează să fie respinsă.

II. Cu privire la dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei, autorul excepției susține că și acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), pri-

vind egalitatea în drepturi, ale art. 26 alin. (2), referitoare la viața intimă, familială și privată, ale art. 44 alin. (1), privind familia, și ale art. 45 alin. (1), privind protecția copiilor și a tinerilor.

Curtea reține că invocarea neconstituționalității dispozițiilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei vizează dreptul constituțional la viața familială și privată, reglementat ca atare în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, art. 8 din această convenție prevede că: „1. *Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.*

2. *Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.“*

Întrucât, ca urmare a ratificării de către România a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu prevederile art. 11 și 20 din Constituție, această convenție a devenit parte a dreptului intern, se impune ca în examinarea excepției să se aibă în vedere prevederile sale, precum și practica jurisdicțională a Curții Europene a Drepturilor Omului în aplicarea și interpretarea convenției menționate.

Având a se pronunța asupra faptului dacă interdicția instituită de o lege națională pentru femeia căsătorită, de a contesta prezumția de paternitate a soțului său cu privire la copilul conceput în timpul căsătoriei, contravine art. 8 mai sus menționat din convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în sens afirmativ în cazul *Kroon și alții împotriva Olandei*.

În acest sens, prin Hotărârea din 27 octombrie 1994, s-a statuat că „*respectul față de viața de familie cere ca realitatea biologică și socială să prevaleze asupra unei prezumții legale care lovește frontal atât faptele stabilite cât și dorințele persoanelor în cauză, fără a aduce beneficii reale cuiva. De aici, chiar având în vedere marja de apreciere de care se bucură, Olanda a omis să garanteze petiționarilor respectul față de viața de familie. Pornind de la aceasta, a avut loc o încălcare a art. 8“.*

Față de această interpretare și aplicare a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională apreciază că se impune o reconsiderare a jurisprudenței sale cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei (Decizia nr. 78 din 13 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995), urmând să constate că textul în cauză contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 26, art. 44 alin. (1) și ale art. 45 alin. (1) din Constituție, aspecte în raport cu care excepția de neconstituționalitate a art. 54 alin. 2 din Codul familiei urmează să o considere ca fiind întemeiată.

Într-adevăr, consacrarea prin dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei a dreptului la promovarea unei acțiuni în tăgăduirea paternității prezumate doar în favoarea tatălui prezumtiv, cu excluderea mamei și a copilului născut în

timpul căsătoriei, în egală măsură titulari ai unui interes legitim în promovarea unei asemenea acțiuni, constituie o încălcare a principiului egalității în drepturi prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție.

Faptul de necontestat că tatăl prezumtiv și mama copilului pot avea și, de regulă, au fiecare o motivație proprie și distinctă în răsturnarea prezumției de paternitate nu poate fi reținut ca un argument peremptoriu în justificarea regimului discriminatoriu instituit prin textul criticat. Esențială din punctul de vedere care interesează aici este, dincolo de mobilurile particulare care pot fi diferite, rațiunea comună constând în asigurarea prevalenței realității asupra ficțiunii. Or, potrivit unui principiu juridic de maximă generalitate, identitatea de rațiune impune identitate de soluții.

Totodată prevederile art. 54 alin. 2 din Codul familiei, în măsura în care refuză recunoașterea și pentru mamă a dreptului la acțiune în tăgăduirea paternității prezumate, contravin și dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție care consacră egalitatea dintre soți ca unul dintre principiile pe care se întemeiază instituția familiei.

Cu referire la dispozițiile art. 26 din Constituție Curtea constată că, prin consacrarea monopolului tatălui prezumtiv în promovarea acțiunii în tăgăduirea paternității prezumate, art. 54 alin. 2 din Codul familiei nu dă expresie exigențelor alin. (1) al textului constituțional, de a ocroti viața intimă, familială și privată, ci, dimpotrivă, relevă o imixtiune în aceasta, în măsura în care restrânge drastic posibilitatea de a conferi semnificație juridică unei realități biologice, făcând-o dependentă exclusiv de bunul plac al unei singure persoane, cu ignorarea intereselor legitime și ale altor persoane.

Curtea reține, de asemenea, că textul criticat contravine și alin. (2) al art. 26 din Constituție, în condițiile în care

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi privind dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Letiția Juletecan în Dosarul nr. 3.042/2001 al Judecătoria Alba Iulia și constată că dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei sunt neconstituționale în măsura în care nu recunosc decât tatălui, iar nu și mamei și copilului născut în timpul căsătoriei, dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Codul familiei, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

nu recunoaște și copilului dreptul la acțiune în contestarea paternității prezumate, împrejurare de natură să îi impună acestuia un anumit statut juridic stabilit prin voința altuia, pe care este ținut să îl accepte în mod pasiv, fără a putea acționa în sensul modificării sale, ceea ce nu poate avea decât semnificația unei negări a dreptului recunoscut oricărei persoane fizice prin articolul constituțional mai sus menționat, de a dispune de ea însăși.

Curtea consideră că recunoașterea, în favoarea copilului, a dreptului la acțiune în contestarea paternității prezumate, ca expresie a dreptului constituțional al oricărei persoane de a dispune de ea însăși, nu este de natură să încalce drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri și, ca atare, nu reține nici o justificare pentru încălcarea dispoziției constituționale.

În sfârșit, Curtea constată că art. 54 alin. 2 din Codul familiei contravine și art. 45 alin. (1) din Constituție.

Într-adevăr, acest text recunoaște copiilor și tinerilor un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor, ceea ce nu poate avea decât semnificația instituirii în sarcina statului a obligației de a le asigura mijloace juridice mai numeroase și mai eficiente decât cele aflate la dispoziția persoanelor fizice mature, în vederea realizării finalității urmărite.

Așa fiind, nerecunoașterea, în ceea ce îl privește pe copil, a dreptului de a-și stabili propria filiație față de tată, în concordanță cu realitatea, împotriva unei ficțiuni, drept, recunoscut totuși tatălui prezumtiv, constituie o evidentă încălcare a textului constituțional.

Pentru considerentele arătate, urmează ca excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei să fie admisă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

OPINIE SEPARATĂ

Nu vom insista prea mult asupra chestiunilor de fond — complicate și dificile — ale admiterii, în favoarea altor persoane decât tatăl prezumtiv, a dreptului de a tăgădui paternitatea copilului născut în timpul căsătoriei. Există, desigur, unele rațiuni practice ale acceptării acestei soluții, mai ales într-o societate — cum este cea românească, cu deosebire în ultimele decenii — în care disciplina conjugală nu este principala virtute a soților și în care, prin costurile bănești și prin complicatele proceduri judecătorești, divorțul nu reprezintă o soluție accesibilă pentru a pune ordine în viața multor cupluri care au încetat, uneori de lungă vreme, să existe în fapt.

Prezumția de paternitate este menită să dea expresie, în același timp, protecției căsătoriei (implicit, descurajării concubinajului) și protecției copilului legitim (și, având același statut juridic, dar numai după ce și-a stabilit filiația față de tată, a celui născut în afara căsătoriei) — *favor matrimonii* și, respectiv, *favor filiationis*. Sunt preocupări ce pot fi ușor recunoscute în textele Constituției (art. 44 și 45) și cărora Codul familiei le consacră nenumărate prevederi. Iar prezumția de paternitate creează cele mai potrivite condiții pentru exercitarea, în familie, de către părinți, într-o deplină egalitate, a drepturilor și îndatoririlor ce tind să asigure creșterea, educația și instruirea copiilor. În fine, pentru copilul născut în timpul căsătoriei prezumția de paternitate consacră privilegiul de a fi dispensat — spre deosebire de cel din afara căsătoriei — de obligația de a-și vedea stabilită filiația față de tată, pe calea recunoașterii voluntare de către acesta ori asumându-și, prin mama sa, povara căii judiciare.

În același timp, prezumția *pater is est quem nuptiae demonstrant* conferă stabilitate raporturilor din căsătorie, punând la adăpost pe soțul mamei de consecințele grave ale incertitudinii privind respectarea, de către aceasta, a obligației de fidelitate. Singur soțul mamei poate, în sistemul Codului familiei, să tăgăduiască paternitatea, dovedind că este cu neputință ca el să fie tatăl copilului. Legitimitatea unei asemenea acțiuni din partea soțului mamei nu poate fi contestată câtă vreme, izbândind în întreprinderea sa, acesta va sancționa, prin înlăturarea efectelor prezumției, urmarea adulterului femeii. Soluția este, bineînțeles, potrivnică intereselor copilului, acesta având, de altfel, poziția procesuală de pârât și fiind reprezentat, cu acel prilej, de mamă. Oricât de dureroasă ar fi pentru copil reglementarea actuală, nimeni nu a contestat-o până în prezent.

Este, într-adevăr — într-un sistem de reglementare care așază pe primul loc, în toate situațiile, interesele copilului —, singura ipoteză în care copilul își vede pierdută poziția de copil din căsătorie, suportând în chip dramatic urmările libertinajului mamei sale ori, cel puțin, ale frivolității cu care ea a pășit în căsătorie. Altminteri, el, copilul, nu are a suferi, într-un asemenea sistem de ocrotire, nici măcar în situația în care căsătoria părinților a fost desființată ca nulă ori a fost anulată; el, copilul, nu va trebui să-și caute un tată, indiferent dacă părinții, ori numai unul dintre ei, se bucură de beneficiul putativității. Nu ne vom referi aici, în chip asemănător, la protecția copilului prin adopție, instituție în care, de asemenea, interesele acestuia prevalează în

toate împrejurările, legăturile de sânge fiind complet abolite în favoarea raporturilor decurgând din adopție.

Pentru copil, oricum ar sta, în fapt, lucrurile, interesul major este și acela de a fi născut în timpul căsătoriei; într-adevăr, puține lucruri sunt mai importante pentru el decât acela de a avea de la început nu unul, ci pe ambii ocrotitori legali, împreună.

Așadar, dacă tăgăda paternității poate fi acceptată când este opera voinței tatălui, o asemenea acțiune ni se pare a lovi, în oricare altă ipoteză, în interesele copilului, tinzând a-l lipsi de protecția paternă în schimbul, eventual, al unui iluzoriu succes în stabilirea ulterioară a unei alte paternități.

A se îngădui mamei să deschidă, în numele copilului, o asemenea cale de prejudiciere a intereselor acestuia ni se pare a da expresie ipocriziei și a încuraja imoralitatea. Ceea ce n-ar putea face în nume propriu — căci ar fi să invoce propria ei culpă — ar fi să poată face în „interesul“ copilului — al copilului minor, bineînțeles... Despre copilul major, deocamdată, nu se spune nimic, deși dispozitivul deciziei adoptate cu majoritate de voturi de Plenul Curții Constituționale pare să aibă în vedere, alături de dreptul mamei de a tăgădui paternitatea, același drept al copilului născut în timpul căsătoriei.

În ceea ce o privește pe mamă, nimeni nu pare preocupat să stabilească ce anume interes legitim propriu (bazat, eventual, pe egalitatea soților în timpul căsătoriei) ar îngădui judecătorului să accepte o acțiune adesea imorală, în disprețul — de cele mai multe ori — al interesului copilului. Și aceeași persoană — mama — ar fi să-l reprezinte pe copilul minor — așa cum pare să rezulte din decizie — în ipoteza în care acesta ar cuteza să pună în discuție (de la ce vârstă anume?) chestiuni de alcov ale conviețuirii părinților.

De aici și până la luarea în seamă a intereselor „legitime“ de a contesta paternitatea copilului respectiv, atunci când asemenea interese ar aparține altora — moștenitorii tatălui sau ai copilului, tatăl „biologic“ (complice al mamei), creditorii copilului ori ai tatălui etc., nu mai este decât un pas, în ciuda caracterului personal al unei acțiuni în această materie; în definitiv, și în prezent moștenitorii tatălui pot continua acțiunea începută de acesta înainte de a fi murit.

Pentru noi este evident ce „cutie a Pandorei“ poate deschide soluția cu care nu suntem de acord. Vom preciza totuși că, în opinia noastră, această soluție ar putea fi consacrată legislativ, dar numai în urma unei analize complexe a consecințelor pe care ea le-ar genera în familia și în societatea românească. O asemenea reglementare legală ar cuprinde, inevitabil, ipoteze nuanțate, rezerve, excepții, termene și alte elemente de prudență legislativă indispensabilă. În momentul actual este vorba de a schimba o soluție străveche într-un mod ce nu poate sta la îndemâna Curții, care se transformă, *volens-nolens*, în „legislator pozitiv“. Nenumăratele aspecte rămân nerezolvate și decizia este, inevitabil, lipsită de precizări fără de care instanțele nu se vor putea pronunța.

Nu poate fi, pe de altă parte, ignorată împrejurarea că, în ultima jumătate de secol, mijloacele de stabilire a filiației

au evoluat în mod spectaculos, în prezent tehnicile biologice putând pune la dispoziția justiției, inclusiv în țara noastră, expertize ce exclud orice îndoială asupra filiației unei persoane.

Dincolo de toate cele arătate vom stărui asupra motivării soluției adoptate de Curtea Constituțională. Este, oare, actuala reglementare — art. 54 alin. 2 din Codul familiei — cu adevărat potrivnică textelor Constituției — și anume art. 16 alin. (1), art. 26, art. 44 alin. (1) și art. 45 alin. (1) din Legea fundamentală?

Nu credem că o asemenea neconstituționalitate ar exista cu adevărat. Egalitatea prevăzută de art. 16 din Constituție nu este, în situația la care ne referim, sorginea unor privilegii pentru tatăl copilului în raport cu soția sa; pretenția egalității în căsnicie nu presupune dreptul mamei de a invoca o egalitate ce nu justifică, din partea ei, nici un interes bazat pe bună-credință și care este oricum potrivnică intereselor copilului. În realitate, o poziție de egalitate a mamei ar putea privi cel mult dreptul ei propriu de a cere să se stabilească inexistența filiației sale cu copilul respectiv, iar nu de a tăgădui paternitatea. Dacă există o inegalitate între soți, atunci aceasta este inegalitatea naturală, care nu poate fi ignorată nici pe planul dreptului. „Îndreptățirea“ mamei și a copilului de a tăgădui paternitatea nu are, în convingerea noastră, nici o legătură cu respectul și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private și nici cu dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși [în sensul art. 26 alin. (1) și (2) din Constituție]. Cu atât mai puțin, o asemenea pretenție s-ar acorda cu dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor ori cu regimul special de protecție și de asistență statornicit prin lege în favoarea copiilor și a tinerilor [art. 44 alin. (1) și art. 45 alin. (1) din Constituție]. Credem chiar că textele constituționale ordonă, mai degrabă, soluția potrivnică.

Suntem, în concluzie, într-o materie în care, cum s-a spus adesea, biologicul trebuie subordonat instituționalului. Fără această subordonare bazele familiei ar putea fi, în practică, minate de imoralitate arogantă, de ingratitudine, de îndoieli distructive. Credem, de aceea, că argumentele de principiu avute în vedere de Curtea Constituțională în

Decizia nr. 78 din 13 septembrie 1995 își mențin valabilitatea și în cauza de față și că soluția contrară nu se justifică.

În acest sens apreciem că soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate stânjenește protecția vieții familiale și protecția interesului copilului, astfel cum sunt ocrotite de textele constituționale ale art. 44 și 45. Mai mult chiar, funcția autorităților publice de respectare și ocrotire a vieții familiale, așa cum este prevăzută la art. 26 din Constituție, este la rândul său înfrântă de această soluție, deoarece încurajează decăderea moralei publice, care se impune a fi apărată prin restrângerea, prin lege (așa cum este Codul familiei), a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Or, ipoteza în care se recunoaște și mamei și copilului născut sau conceput în timpul căsătoriei dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității, considerăm că duce la imoralitate, chiar la instituționalizarea relațiilor adulterine, ceea ce înlătură cu desăvârșire aplicarea textelor constituționale invocate.

De asemenea, apreciem că în afara acestor considerente se impunea cu prioritate o soluție radicală, și anume aceea de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă. Aceasta deoarece se putea observa cu ușurință că actul de sesizare a Curții este vulnerabil. Conform art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată avea obligația să examineze dacă soluționarea cauzei depinde de dispozițiile legale criticate. Nu se poate susține sub nici un motiv că autoarea excepției avea drept la acțiune în tăgăduirea paternității, iar formularea unei „contestații a paternității prezumate“, ca cea din discuție, nu este reglementată de Codul familiei. În această ordine de idei, considerăm că în mod nejustificat Curtea Constituțională a abdicat de la jurisprudența sa constantă, potrivit căreia Curtea nu se poate pronunța asupra constituționalității unei omisiuni legislative, deoarece aceasta ar avea semnificația unei ingerințe în sfera de competență a Parlamentului; or, acesta este, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, unica autoritate legiuitoare a țării.

În concluzie, opinia noastră este în deplină concordanță cu scopul Curții Constituționale, astfel cum este stabilit în art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, și anume acela de garantare a supremației Constituției.

Judecători,
Petre Ninosu,
Lucian Stângu

★

OPINIE CONCORDANTĂ

Sunt de acord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, prin Decizia nr. 349 din 19 decembrie 2001, asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și ale art. 54 alin. 2 din Codul familiei, pentru care am votat.

Consider însă că motivarea admiterii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei pe încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) și (2) din Constituție, în cazul dat, nu este adecvată, de vreme ce admiterea excepției se întemeiază, în ce privește dreptul

soției, în mod corect, pe dispozițiile art. 44 alin. (1), care consacră, între altele, și egalitatea soților.

A admite faptul că îndreptățirea mamei și a copilului de a porni, alături de tată, acțiunea în tăgăduirea paternității decurge din principiul general al egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, înseamnă, în opinia mea, a admite concluzia că orice persoană (cetățean) ar putea porni acțiunea în tăgăduirea paternității, ceea ce ar fi de neconceput.

În realitate, întreaga problematică a acțiunii în tăgăduirea paternității, ca și a filiației în general, se circumscrie

sferei relațiilor de familie, așa cum rezultă din reglementarea Codului familiei, relații în cadrul cărora nu poate opera principiul general al egalității în drepturi a cetățenilor, ci numai egalitatea dintre soți.

În ceea ce privește dreptul copilului de a porni o asemenea acțiune, în mod corect, în opinia mea, se motivează admiterea excepției pe dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, drept prevăzut de art. 26 alin. (2) din Constituție.

Judecător,
Constantin Doldur

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transferul pachetului majoritar de acțiuni al Societății Comerciale „Solceta” — S.A. Ștei în proprietatea privată a orașului Ștei, județul Bihor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transferul, fără plată, al pachetului majoritar de acțiuni de 82,4355% din capitalul social al Societății Comerciale „Solceta” — S.A. Ștei, reprezentând un număr de 29.901 acțiuni nominative în valoare de 25.000 lei fiecare, din proprietatea privată a statului și din administrarea Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în proprietatea privată a orașului Ștei, județul Bihor, și în administrarea Consiliului Local al Orașului Ștei.

Art. 2. — (1) Orașul Ștei exercită, prin consiliul local, toate drepturile ce decurg din calitatea de acționar la Societatea Comercială „Solceta” — S.A. Ștei.

(2) Reprezentanții orașului Ștei în Adunarea generală a acționarilor a Societății Comerciale „Solceta” — S.A. Ștei sunt numiți și revocați prin hotărâre a consiliului local, iar membrii consiliului de administrație sunt numiți și revocați prin hotărâre a adunării generale a acționarilor.

Art. 3. — Transferul pachetului de acțiuni potrivit art. 1 se face pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare
a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002
privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea
datoriei publice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2002 privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea datoriei publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002 privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea datoriei publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Președintele Autorității pentru
Valorificarea Activelor Bancare,
Ionel Blănculescu

București, 28 martie 2002.
Nr. 303.

ANEXĂ

N O R M E M E T O D O L O G I C E

de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002
privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea datoriei publice

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează modul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002 privind instituirea unor măsuri pentru diminuarea datoriei publice.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice creanțele ce urmează a fi transmise de către Ministerul Finanțelor Publice și preluate de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, denumită în continuare *A.V.A.B.*, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2002, reprezintă creanțele existente în evidențele contabile ale Ministerului Finanțelor Publice, rezultate din

executarea garanțiilor emise de stat, pentru împrumuturile externe acordate agenților economici—societăți comerciale.

(2) Valoarea nominală a creanțelor menționate la alin. (1) este formată din: ratele de capital ale împrumuturilor externe, dobânzile, comisioanele, dobânzile penalizatoare, precum și comisionul la fondul de risc, majorările de întârziere și penalitățile datorate de beneficiarii acestor împrumuturi, conform legislației în vigoare.

Art. 3. — (1) Ministerul Finanțelor Publice identifică și transmite creanțele menționate la art. 2 alin. (1), în scopul valorificării lor de către *A.V.A.B.*

(2) Transmiterea creanțelor de către Ministerul Finanțelor Publice și preluarea lor de către A.V.A.B. se fac prin cesiune de creanță, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 29/2002.

(3) Creanțele rezultate din executarea, ulterioară cesiunii, a garanțiilor de stat vor face obiectul unor acte adiționale la contractele de cesiune de creanță, ce se vor încheia la data achitării de către Ministerul Finanțelor Publice a sumelor scadente la extern, urmând ca documentele aferente să fie remise către A.V.A.B. în termen de 15 zile.

Art. 4. — (1) Creanțele certe, lichide și exigibile, transmise de către Ministerul Finanțelor Publice în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2002, se preiau de către A.V.A.B., fără plată, la valoarea nominală a acestora.

(2) Înregistrarea în evidențele contabile ale A.V.A.B. a creanțelor preluate se face la valoarea nominală și în structura monetară existentă în evidențele contabile ale Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Creanțele înregistrate potrivit alin. (2) vor fi consolidate în dolari S.U.A., la cursul leu/dolar S.U.A. din data preluării.

Art. 5. — (1) La data încheierii contractelor de cesiune de creanță Ministerul Finanțelor Publice va transmite în original următoarele documente: convențiile încheiate între Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de garant, și beneficiarii împrumuturilor externe — societăți comerciale, garanțiile accesorii acestor convenții, acordurile de recuperare, în cazul în care au fost încheiate astfel de acorduri.

(2) Totodată Ministerul Finanțelor Publice va transmite în fotocopie toate documentele referitoare la creanța cesionată, incluzând, fără a se limita la acestea, contracte de finanțare/acorduri de împrumut, scrisori de garanție, documente privind eventuale litigii.

(3) Toate documentele prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi predate, respectiv preluate, prin procese-verbale încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și A.V.A.B.

(4) Documentele menționate la alin. (1) constituie de drept titluri executorii și se pun în executare fără îndeplinirea altor formalități.

(5) Notificarea debitorilor cedată se efectuează de către A.V.A.B. în termen de 10 zile de la data încheierii contractelor de cesiune de creanță.

Art. 6. — (1) Valorificarea creanțelor preluate de către A.V.A.B. se face prin metodele reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, A.V.A.B. păstrând rangul de prioritate prevăzut la art. 43 alin. (3) din Legea datoriei publice nr. 81/1999.

(2) Determinarea metodelor de valorificare a creanțelor se va realiza în funcție de clauzele convențiilor/acordurilor de împrumuturi externe, precum și de termenii în care au fost emise scrisorile de garanție, astfel încât să nu se declare exigibilitatea anticipată a obligațiilor de plată rămase de achitat față de instituțiile finanțatoare externe, cu excepția situațiilor reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — În cazul în care A.V.A.B. a procedat la blocarea prin poprire a conturilor bancare, ale căror titulari sunt beneficiarii împrumuturilor externe contractate cu garanția statului, băncile au obligația virării sumelor blocate în termen de două zile de la data primirii cererii A.V.A.B.

Art. 8. — Sumele recuperate de A.V.A.B. în urma valorificării creanțelor preluate în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2002 și ale prezentelor norme metodologice, rămase după deducerea cheltuielilor aferente, constituie venituri și se virează în lei în contul general al trezoreriei statului, deschis pe seama Ministerului Finanțelor Publice la Centrala Băncii Naționale a României, în termen de 5 zile de la data încasării sumelor respective, în vederea reîntregirii fondului de risc pentru garanțiile externe.

Art. 9. — Ministerul Finanțelor Publice va evidenția în contabilitate următoarele operațiuni:

a) predarea creanțelor reprezentând rate de capital, dobânzi, comisioane, dobânzi penalizatoare și alte costuri plătite la extern și nerecuperate de la beneficiarii împrumuturilor externe contractate cu garanția statului:

36.20.02.12 = 27.20.02

„Sume utilizate din fondul de risc pentru garanții externe predate A.V.A.B.“ „Debitori din rate de capital și dobânzi aferente garanțiilor la extern“/analitice distincte

b) predarea creanțelor formate din comisioane de risc, majorări de întârziere și penalități datorate de beneficiarii împrumuturilor externe contractate cu garanția statului:

54.03 = 27.21.02

„Venituri de realizat din comisioane și penalități cuvenite fondului de risc“ „Debitori din neplata comisioanelor/majorărilor de întârziere/penalităților“/analitice distincte

c) încasarea de la A.V.A.B. a sumelor obținute din valorificarea creanțelor preluate:

11.20.02 = 36.20.02.12

„Disponibil din fond de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe“ „Sume utilizate din fondul de risc pentru garanții externe predate A.V.A.B.“

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea anexelor la Hotărârea Guvernului
nr. 29/2002 privind acordarea unor ajutoare copiilor protejați
în centrele de plasament publice, celor dați în plasament
la asistenți maternali profesioniști și celor care au fost
reintegrați în familii cu venituri mici

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1—3, 1.1, 2.1 și 3.1 la Hotărârea Guvernului nr. 29/2002 privind acordarea unor ajutoare copiilor protejați în centrele de plasament publice, celor dați în plasament la asistenți maternali profesioniști și celor care au fost reintegrați în familii cu venituri mici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 25 ianuarie 2002, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—6*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

Autoritatea Națională pentru Protecția
Copilului și Adopție

Gabriela Coman,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 28 martie 2002.

Nr. 304.

*) Anexele nr. 4, 5 și 6 se comunică persoanelor juridice care au obligația punerii în executare a prevederilor prezentei hotărâri.

**Produsele alimentare care se scot din rezervele de stat
si repartizarea acestora pe judete**

Judet	31 octombrie 2001				Necesar lunar					
	Nr. copii CP publice	Nr. copii la AMP	Nr. copii reintegrati - ult. 3 luni	TOTAL	L praf (kg)	Conserva porc (kg)	Pate ficat (kg)	Zahar (kg)	Ulei (l)	Unt (kg)
Alba	907	194	31	1.132	1.125	1132,2	1.053	1.150	566	75
Arad	1.591	56	76	1.723	1.725	1722,9	1.603	1.700	861	105
Bihor	1.125	187	40	1.352	1.350	1352,1	1.258	1.350	676	75
Botosani	1.073	207	40	1.320	1.325	1320	1.228	1.300	660	75
Braila	1.099	46	115	1.260	1.250	1260	1.172	1.250	630	75
Buzau	1.295	159	94	1.548	1.550	1548	1.440	1.550	774	105
Calarasi	347	229	40	616	625	616,2	573	600	308	45
Constanta	1.409	156	96	1.661	1.650	1661,1	1.546	1.650	830	105
Dolj	1.188	172	183	1.543	1.550	1543,2	1.436	1.500	772	105
Galati	1.280	180	43	1.503	1.500	1503	1.399	1.500	752	105
Gorj	630	67	75	772	775	772,2	718	750	386	45
Hunedoara	795	226	116	1.137	1.150	1137	1.058	1.150	569	75
Iasi	3.839	519	215	4.573	4.575	4573,2	4.255	4.600	2286	285
Maramures	1.605	138	49	1.792	1.800	1792,2	1.667	1.800	896	105
Olt	1.089	161	25	1.275	1.275	1275	1.186	1.300	638	75
Suceava	1.914	302	25	2.241	2.225	2241	2.085	2.250	1120	135
Teleorman	721	150	44	915	925	915	851	900	458	45
Timis	1.229	277	41	1.547	1.550	1547,1	1.440	1.550	773	105
Valcea	1.151	125	150	1.426	1.425	1425,9	1.327	1.450	713	90
Vaslui	1.399	247	34	1.680	1.675	1680	1.563	1.700	840	105
Vrancea	938	231	58	1.227	1.225	1227	1.142	1.250	614	75
Total general	26.624	4.029	1.590	32.243	32.250	32244,3	30.000	32.250	16.122	2.010

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

**Obiectele de cazarmament care se scot din rezervele de stat
si repartizarea acestora pe judete si sectoarele municipiului Bucuresti**

Judet	31 octombrie 2001				Necesar		
	Nr. copii CP publice	Nr. copii la AMP	Nr. copii reint. - ult. 3 luni	TOTAL	Patura (buc)	Cearceaf (buc)	Fata perna (buc)
Alba	907	194	31	1.132	610	1.132	1.132
Arad	1.591	56	76	1.723	929	1.723	1.723
Arges	1.058	90	135	1.283	692	1.283	1.283
Bacau	1.361	240	90	1.691	911	1.691	1.691
Bihor	1.125	187	40	1.352	729	1.352	1.352
Bistrita Nasaud	478	68	7	553	298	553	553
Botosani	1.073	207	40	1.320	711	1.320	1.320
Braila	1.099	46	115	1.260	679	1.260	1.260
Brasov	1.292	119	29	1.440	776	1.440	1.440
Buzau	1.295	159	94	1.548	834	1.548	1.548
Calarasi	347	229	40	616	332	616	616
Caras Severin	472	166	19	657	354	657	657
Cluj	737	87	45	869	468	869	869
Constanta	1.409	156	96	1.661	895	1.661	1.661
Covasna	336	122	27	485	261	485	485
Dambovita	486	400	193	1.079	582	1.079	1.079
Dolj	1.188	172	183	1.543	832	1.543	1.543
Galati	1.280	180	43	1.503	810	1.503	1.503
Giurgiu	406	28	18	452	244	452	452
Gorj	630	67	75	772	416	772	772
Harghita	896	188	21	1.105	596	1.105	1.105
Hunedoara	795	226	116	1.137	613	1.137	1.137
Ialomita	512	99	51	662	357	662	662
Iasi	3.839	519	215	4.573	2465	4.573	4.573
Ifov	424	33	13	470	253	470	470
Maramures	1.605	138	49	1.792	966	1.792	1.792
Mehedinti	234	219	20	473	255	473	473
Mures	1.413	177	112	1.702	917	1.702	1.702
Neamt	1.183	164	51	1.398	754	1.398	1.398
Olt	1.089	161	25	1.275	687	1.275	1.275
Prahova	999	115	143	1.257	678	1.257	1.257
Salaj	509	129	33	671	362	671	671
Satu-Mare	1.059	189	220	1.468	791	1.468	1.468
Sector 1	1.084	8	61	1.153	621	1.153	1.153
Sector 2	591	141	22	754	406	754	754
Sector 3	212	127	28	367	198	367	367
Sector 4	561	13	15	589	317	589	589
Sector 5	499	12	58	569	307	569	569
Sector 6	435	4	18	457	246	457	457
Sibiu	675	168	84	927	500	927	927
Suceava	1.914	302	25	2.241	1208	2.241	2.241
Teleorman	721	150	44	915	493	915	915
Timis	1.229	277	41	1.547	834	1.547	1.547
Tulcea	626	189	70	885	477	885	885
Valcea	1.151	125	150	1.426	769	1.426	1.426
Vaslui	1.399	247	34	1.680	906	1.680	1.680
Vrancea	938	231	58	1.227	661	1.227	1.227
Total general	45.162	7.324	3.173	55.659	30.000	55.659	55.659

**Produsele sanitare care se scot din rezervele de stat
si repartizarea acestora pe judete si sectoarele municipiului Bucuresti**

Judet	31 octombrie 2001				Necesar							
	Nr. copii CP publice	Nr. copii la AMP	Nr. copii reint. - ult. 3 luni	TOTAL	Vata (pac)	Fese (buc)	Compr. (pac)	Seringa (buc)	Pen. (fl)	Amp. (cut)	Alg. cpr (cut)	Ser fiz. (fiolle)
Alba	907	194	31	1.132	2.264	2.264	2.264	1.132	1.132	57	1	1.132
Arad	1.591	56	76	1.723	3.446	3.446	3.446	1.723	1.723	86	1	1.723
Arges	1.058	90	135	1.283	2.566	2.566	2.566	1.283	1.283	64	1	1.283
Bacau	1.361	240	90	1.691	3.382	3.382	3.382	1.691	1.691	85	1	1.691
Bihor	1.125	187	40	1.352	2.704	2.704	2.704	1.352	1.352	68	1	1.352
Bistrita Nasaud	478	68	7	553	1.106	1.106	1.106	553	553	28	0	553
Botosani	1.073	207	40	1.320	2.640	2.640	2.640	1.320	1.320	66	1	1.320
Braila	1.099	46	115	1.260	2.520	2.520	2.520	1.260	1.260	63	1	1.260
Brasov	1.292	119	29	1.440	2.880	2.880	2.880	1.440	1.440	72	1	1.440
Buzau	1.295	159	94	1.548	3.096	3.096	3.096	1.548	1.548	75	1	1.548
Calarasi	347	229	40	616	1.232	1.232	1.232	616	616	31	0	616
Caras Severin	472	166	19	657	1.314	1.314	1.314	657	657	33	0	657
Cluj	737	87	45	869	1.738	1.738	1.738	869	869	44	0	869
Constanta	1.409	156	96	1.661	3.322	3.322	3.322	1.661	1.661	83	1	1.661
Covasna	336	122	27	485	970	970	970	485	485	24	0	485
Dambovita	486	400	193	1.079	2.158	2.158	2.158	1.079	1.079	54	1	1.079
Dolj	1.188	172	183	1.543	3.086	3.086	3.086	1.543	1.543	77	1	1.543
Galati	1.280	180	43	1.503	3.006	3.006	3.006	1.503	1.503	75	1	1.503
Giurgiu	406	28	18	452	904	904	904	452	452	23	0	452
Gorj	630	67	75	772	1.544	1.544	1.544	772	772	39	0	772
Harghita	896	188	21	1.105	2.210	2.210	2.210	1.105	1.105	55	1	1.105
Hunedoara	795	226	116	1.137	2.274	2.274	2.274	1.137	1.137	57	1	1.137
Ialomita	512	99	51	662	1.324	1.324	1.324	662	662	33	0	662
Iasi	3.839	519	215	4.573	9.146	9.146	9.146	4.573	4.573	229	1	4.573
Ilfov	424	33	13	470	940	940	940	470	470	24	0	470
Maramures	1.605	138	49	1.792	3.584	3.584	3.584	1.792	1.792	90	1	1.792
Mehedinti	234	219	20	473	946	946	946	473	473	24	0	473
Mures	1.413	177	112	1.702	3.404	3.404	3.404	1.702	1.702	85	1	1.702
Neamt	1.183	164	51	1.398	2.796	2.796	2.796	1.398	1.398	70	1	1.398
Olt	1.089	161	25	1.275	2.550	2.550	2.550	1.275	1.275	64	1	1.275
Prahova	999	115	143	1.257	2.514	2.514	2.514	1.257	1.257	63	1	1.257
Salaj	509	129	33	671	1.342	1.342	1.342	671	671	34	0	671
Satu-Mare	1.059	189	220	1.468	2.936	2.936	2.936	1.468	1.468	74	1	1.468
Sector 1	1.084	8	61	1.153	2.306	2.306	2.306	1.153	1.153	58	1	1.153
Sector 2	591	141	22	754	1.508	1.508	1.508	754	754	38	0	754
Sector 3	212	127	28	367	734	734	734	367	367	18	0	367
Sector 4	561	13	15	589	1.178	1.178	1.178	589	589	30	0	589
Sector 5	499	12	58	569	1.138	1.138	1.138	569	569	29	0	569
Sector 6	435	4	18	457	914	914	914	457	457	23	0	457
Sibiu	675	168	84	927	1.854	1.854	1.854	927	927	46	1	927
Suceava	1.914	302	25	2.241	4.482	4.482	4.482	2.241	2.241	112	1	2.241
Teleorman	721	150	44	915	1.830	1.830	1.830	915	915	46	1	915
Timis	1.229	277	41	1.547	3.094	3.094	3.094	1.547	1.547	77	1	1.547
Tulcea	626	189	70	885	1.770	1.770	1.770	885	885	44	0	885
Valcea	1.151	125	150	1.426	2.852	2.852	2.852	1.426	1.426	71	1	1.426
Vaslui	1.399	247	34	1.680	3.360	3.360	3.360	1.680	1.680	84	1	1.680
Vrancea	938	231	58	1.227	2.454	2.454	2.454	1.227	1.227	61	1	1.227
Total general	45.162	7.324	3.173	55.659	111.318	111.318	111.318	55.659	55.659	2.786	30	55.659

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 65 din 8 februarie 2002

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI
Nr. 272 din 2 aprilie 2002

ORDIN privind elaborarea și reactualizarea planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul

Ministrul sănătății și familiei și ministrul apelor și protecției mediului,
având în vedere necesitatea realizării acțiunilor destinate îmbunătățirii stării de sănătate a populației în relație cu mediul, acțiuni prevăzute în Planul național de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul,
având în vedere hotărârile Declarației Conferinței ministeriale Londra '99 în care se afirma angajamentul privind implementarea Planului național de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul și se recomandau elaborarea și implementarea planurilor locale în parteneriat, declarație care a fost semnată de miniștrii sănătății și mediului,
în temeiul Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, al Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare, și al art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările ulterioare,
văzând Referatul de aprobare nr. DB 1.240 din 18 februarie 2002 al Direcției Generale de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și nr. 105.223 din 25 martie 2002 al Direcției strategii, politici, reglementări din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului,
emit următorul ordin:

Art. 1. — Direcțiile de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și inspectoratele de protecție a mediului teritoriale din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului cooperează în vederea întocmirii sau reactualizării planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul.

Art. 2. — (1) Întocmirea sau reactualizarea planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul se realizează prin crearea unui grup de lucru în componența căruia sunt reprezentanți ai direcțiilor județene de sănătate publică, inspectoratelor de protecție a mediului teritoriale, precum și ai principalilor poluatori, administrației publice locale și ai societății civile.

(2) Grupul de lucru se întrunește o dată la două luni sau ori de câte ori este necesar.

Art. 3. — Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și inspectoratele de protecție a mediului teritoriale își pun la dispoziție reciproc informațiile necesare în activitatea de elaborare, reactualizare și punere în aplicare a strategiilor sau a planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul.

Art. 4. — Coordonarea grupului de lucru și activitatea de secretariat sunt asigurate de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București.

Art. 5. — Grupurile de lucru monitorizează trimestrial implementarea planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul.

Art. 6. — Stadiul elaborării și implementării planurilor locale de acțiune pentru sănătate în relație cu mediul este raportat anual de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București Ministerului Sănătății și Familiei și de către inspectoratele de protecție a mediului teritoriale Ministerului Apelor și Protecției Mediului.

Art. 7. — Direcțiile de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și inspectoratele de protecție a mediului teritoriale din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE pentru retragerea unor licențe de emisie

În conformitate cu dispozițiile art. 29 din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Art. 1. — Având în vedere renunțarea la activitatea pentru care au primit licența de emisie, se retrag, la cerere, licențele de emisie următoarelor societăți:

CATV

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie	Numărul licenței de emisie/ Data eliberării	Localitatea (Județul)	Data solicitării
1.	Societatea Comercială „Entel” — S.R.L.	C187 din 6 iulie 1993	Câmpulung Muscel (Argeș)	9 februarie 2001
2.	Societatea Comercială „Kaho” — S.R.L.	C905 din 18 iunie 1995	Cârța (Harghita)	22 ianuarie 2002
3.		C906 din 18 iunie 1995	Dănești (Harghita)	
4.		C1251 din 17 decembrie 1996	Ciucsângeorgiu (Harghita)	
5.	Societatea Comercială „Radio Galați Trading” — S.R.L.	C2501 din 30 noiembrie 2000	Galați (Galați)	22 ianuarie 2002
6.	Societatea Comercială „Selectronic” — S.R.L.	C004 din 11 ianuarie 1993	Sfântu Gheorghe (Covasna)	23 ianuarie 2002
7.		C245 din 9 decembrie 1993	Covasna (Covasna)	
8.	Societatea Comercială „T&M Company Com” — S.R.L.	C1573 din 25 mai 1998	Țepu (Galați)	24 ianuarie 2002
9.		C1703 din 12 noiembrie 1998	Munteni (Galați)	
10.		C2441 din 19 octombrie 2000	Cosmești (Galați)	
11.	Societatea Comercială „Tom” — S.R.L.	C067 din 31 martie 1993	Mediaș (Sibiu)	26 noiembrie 2001
12.		C065 din 31 martie 1993	Sibiu (Sibiu)	
13.	Societatea Comercială „Eurosat Hațeg” — S.R.L.	C348 din 3 martie 1994	Hațeg (Hunedoara)	7 februarie 2002
14.	Societatea Comercială „Carousel” — S.R.L.	C2154 din 17 februarie 2002	Remeți (Maramureș)	11 februarie 2002
15.	Societatea Comercială „Radio M Plus” — S.R.L.	C2584 din 27 februarie 2001	Poiana Teiului (Neamț)	13 februarie 2002
16.	Societatea Comercială „Televiziunea prin cablu Moreni TCM” — S.R.L.	C2471 din 9 noiembrie 2000	Vârfuri (Dâmbovița)	18 februarie 2002
17.		C2474 din 9 noiembrie 2000	Vișinești (Dâmbovița)	
18.	Societatea Comercială „Cony Sat” — S.R.L.	C1458 din 4 decembrie 1997	Buzău (Buzău)	20 februarie 2002
19.		C418 din 12 aprilie 1994	Curtici (Arad)	
20.		C1781 din 4 martie 1999	Greci (Tulcea)	
21.		C419 din 12 aprilie 1994	Nădlac (Arad)	
22.	Societatea Comercială „Mega Construct” — S.R.L.	C1591 din 3 iunie 1998	Coșereni (Ialomița)	20 februarie 2002

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie	Numărul licenței de emisie/ Data eliberării	Localitatea (Județul)	Data solicitării
23.	Societatea Comercială „Precizia Service” — S.R.L.	C2438 din 19 octombrie 2000	Vaşcău (Bihor)	27 februarie 2002
24.		C2188 din 17 februarie 2000	Hinchiş (Bihor)	

Radiodifuziune

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie	Numărul licenței de emisie/ Data eliberării	Localitatea	Data solicitării
1.	Societatea Comercială „Media Pro” — S.R.L.	R206 din 2 mai 1996	Snagov	26 februarie 2002
2.		R173 din 14 noiembrie 1995	Bistrița	
3.		R279 din 23 iunie 1998	Craiova	
4.		R196 din 19 martie 1996	Galați	
5.		R245 din 21 octombrie 1997	Iași	
6.	Societatea Comercială „Vocea Evangheliei” — S.R.L.	R317 din 20 mai 1999	București	21 februarie 2002
7.	Societatea Comercială „Brutus” — S.R.L.	R141 din 3 noiembrie 1994	Deva	12 martie 2002

Televiziune

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie	Numărul licenței de emisie/ Data eliberării	Localitatea	Data solicitării
1.	Societatea Comercială „PRO TV” — S.R.L.	Tv123 din 4 aprilie 1996	Poiana Brașov	26 februarie 2002

Art. 2. — În baza dispozițiilor art. 17 alin. 2 din Legea audiovizualului nr. 48/1992 se retrag următoarele licențe de emisie, datorită nerealizării în termenul legal de 18 luni a stației de emisie:

Radio

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie	Numărul licenței de emisie/ Data acordării	Localitatea (județul)
1.	Societatea Comercială „Antena Serv” — S.R.L.	R362 din 22 iunie 2000	Târnăveni (Mureș)

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
ȘERBAN MADGEARU

București, 28 martie 2002.
Nr. 31.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro